

Las herederas

Direcció: Marcelo Martinessi

Països: Paraguai, Alemanya, Uruguai, Brasil, Noruega, França
(2018)

Fitxa tècnica

Guió Marcelo Martinessi **Fotografia** Luis Armando Arteaga **Interpretació** Ana Brun, Margarita Irún, Ana Ivanova, Nilda González, María Martins, Alicia Guerra **Durada** 97 min **Gènere** Drama, homosexualitat **Llengües** Espanyol

Sinopsi

Chela i Chiquita són dues dones que han estat juntes durant 30 anys. Totes dues provenen d'una família rica i han gaudit d'una vida plena de luxes. De forma inesperada, aquesta situació canvia, i això provoca que aquestes hagin de vendre tot el que han heretat per poder aixecar el cap. No obstant això, Chiquita acaba a la presó, acusada de frau. Ara sense cap tipus de companyia, Chela comença a treballar com a taxista. En un dels seus treballs, coneix Angy, una dona molt més jove que ella i també més rondinaire. Tot i això, totes dues formen una connexió instantània. (Sensacine.com)

Crítica

Arriba als cinemes argentins la pel·lícula paraguaiana més premiada de la història i un dels èxits més importants de 2018 en el circuit de festivals. Una història audaç i fascinant alhora

Guanyadora de diversos premis a la Berlinale 2018 (millor actriu per a Ana Brun, l'Alfred Bauer i el FIPRESCI de la crítica internacional), l'òpera prima de Martinessi és un nou pas (després de l'èxit de *7 cajas*) cap a la consolidació mundial del nou cinema paraguaià. En aquest cas, es tracta d'una història que aborda la relació entre dues dones madures amb una profunditat, una intensitat i una varietat de matisos infreqüents ja no només en un debut en el llargmetratge sinó en el cinema de qualsevol origen i provinent fins i tot de guionistes i directors de molta experiència.

Chela (Ana Brun) i Chiquita (Margarita Irún) són parella fa molt de temps i la relació sembla ja bastant desgastada. Les condicions econòmiques tampoc ajuden: estan obligades a anar desprenent-se de les seves possessions per pagar un deute contret per Chiquita, l'organitzadora de la llar. No obstant això, ella és condemnada per "frau" i acaba a la presó. Sola i depressiva, Chela s'haurà de fer càrrec de la seva vida, del seu manteniment i de visitar Chiquita a la presó. La protagonista –que ni tan sols té llicència– es convertirà gairebé sense proposar-s'ho en taxista de senyores. El que en principi sorgeix com una oportunitat ocasional es transformarà en un mitjà de vida i, el més important, una forma de socialitzar, de sortir del forat interior.

La pel·lícula –que té alguna cosa de la xilena *Gloria*, de Sebastián Lelio– aborda amb rigor, sense estridències ni manipulacions, qüestions com la diversitat sexual enmig d'una societat encara conservadora, les diferències de classe (és molt bo el personatge de l'empleada domèstica que ni tan sols sap llegir) i la complexa intimitat d'aquestes dones quan els anys avancen i les crisis (internes i externes) comencen a corcar els aspectes més vitals de les personalitats. Una pel·lícula incòmoda, provocadora sense cops baixos, i decididament fascinant.

Diego Battle – otrosines.com

“Las herederas”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema d'Atenes 2018: Premi a millor pel·lícula
Festival Internacional de Cinema de Berlín 2018: Premi FIPRESCI i Ós de Plata a millor actriu (Ana Brun) i premi Alfred Bauer
Festival de Cinema de Cartagena 2018: Premi FIPRESCI i Golden India Catalina a millor director
Festival Internacional de Cinema d'El Gouna 2018: Bronze Star en la competició de narrativa
Festival de Cinema de Gramado 2018: 6 premis
Festival de Cinema Llatinoamericà de Huelva 2018: Premi especial del jurat
Festival de Cinema de Jeonju 2018: Gran premi
LesGaiCineMad, Festival Internacional de Cinema LGBT de Madrid 2018: Premi del jurat a millor pel·lícula
Festival de Cinema Llatinoamericà de Lima 2018: Premis a millor actriu (Ana Brun), millor primer treball (Marcelo Martinessi), premi internacional de la crítica i premi del jurat a millor actriu (Ana Brun) i millor primer treball (Marcelo Martinessi)
Festival Internacional de Cinema Molodist 2018: Premi a millor pel·lícula LFBTQ
Festival de Cinema de Mumbai 2018: Premi Silver Gateway en la competició internacional
Premis Fénix 2018: Premi a millor director
Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià 2018: Premi Sebastiane a millor pel·lícula llatinoamericana
Festival Internacional de Cinema de Santiago – SANFIC 3018: Premi a millor director
Santo Domingo OutFest 2018: Premis del jurat a millor pel·lícula i a millors actuacions excepcionals (A. Brun i M. Irun)
Festival Internacional de Cinema de Seattle: Gran premi del jurat – menció especial
Festival de Cinema de Sydney 2018: Premi a millor pel·lícula
Festival Internacional de Cinema de Transilvània 2018: Premi a millor pel·lícula
Festival de Cinema de Viña del Mar 2018: Premi a millor pel·lícula
World Cinema Amsterdam 2018: Premi a millor pel·lícula

I moltes nominacions.

Marcelo Martinessi

Filmografia com a director

2018 *Las herederas*

2016 *The Lost Voice* (curt documental)

2010 *Calle última* (curt)

2009 *Karai norte* (curt)

Biografia

L'obra de Marcelo Martinessi se centra en temàtiques socials i d'identitat. El seu curtmetratge *Karai norte* (2009) va ser el primer treball paraguaià que va arribar a la Berlinale. El seu següent curt, *Calle última* (2010) va passar també pel Festival de Berlín. El 2016 el seu curtmetratge sobre la massacre de Curuguaty, *La voz perdida*, va obtenir el Premi Orizzonti a Venècia. *Las herederas*, el seu primer llargmetratge, es va alçar al passat Festival de Berlín amb el premi FIPRESCI, l'Ós de Plata a la Millor Actriu i el Premi Alfred Bauer, i ha rebut a Sant Sebastià el Premi Sebastiane Latino.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

